UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

& leſionis enormiſſimæ, quæ ſolent excludere iurātē in caſu, quo vellet ꝯuenire, & abſolutionē aliquā petere, ueluti ēt ſequitur Fel. in d. c. 1. in fi. 9. col. Et ex his remanēt ſublata motiua in ꝯriū facta vltra alia, quæ pn̄t colligi ex argumentis factis contra abſolutionē D. Frāciſcę ꝯceſſum. ¶ Quoad ultimum dubium paucis utar, nam in eo ꝯcludo † ipſum Io. Franciſcū fuiſſe
31 priuatū ꝓprietate illius partis, in qua ab inteſtato ſucceſſit vnà cum ipſa D. Franciſca Antoniæ filiæ, & ſorori dictæ D. Franciſcæ iuxta tex. in auth. defuncto. C. ad Tertull. propter ſecundas nuptias, quas Io. Frāciſcus poſt mortē ipſius Antoniæ filiæ contraxit per l. fœminæ. in §. illud. cum auth. ibi poſita. C. de ſecun. nup. & quamuis ille tex. loquatur de matre, quæ ad ſecundas nuptias tranſiuit, tamē ex identitate rōnis idem dicēdū eſt ēt in patre, qui filio, ſeu filiæ ab inteſtato ſucceſſit, & poſtea ſecundas nuptias contraxit, nā ſi alij filij primi matrimonij ſuperſint, illis per cōtractū ſecundarū nuptiarū acquiritur proprietas eorum bonorū, ī quibus pater ſucceſſerat, & vſusfructus patri, quoad uixerit, reſeruatur, per illum text. ubi eſt gl. cōiter approbata, quæ uult text. illū loquētē de matre, poſſe ēt ad patrē extendi: & hoc idē ꝯcludit optimè diſputando Sali. ſolennis Doct. in d. l. fœminæ. §. illud. cuius rationes uideri poſſunt: & ſecundū hanc opinionē conſulere ſolitus ſum: & propterea Io. Frāciſcus, qui vnà cū Do. Franciſca filia ſucceſſit in bonis maternis Antoniæ filię ab inteſtato morienti dr̄ priuatus illa parte bonorū, in qua ſucceſſit quoad proprietatē, reſeruato ſibi uſufructu tantū, & proprietas illa accreuit, ſeu acquiſita fuit ipſi D. Franciſcæ: & niſi ex poſtfacto D. Franciſca renunciaſſet, & relaxaſſet uniuerſaliter omnia bona ſua qūocunq; quæſita ēt ex ſucceſſione materna dicto Io. Frāciſco, illi faciendo pactū de nō petendo, & quietationē generalē, & ſic in effectu patri non donaſſet, profectò Do. Frāciſca debuiſſet hr̄e ꝓprietatē bonorū dictæ partis: ſed ex quo ipſa renūciauit, relaxauit, quietauit, & pactū de non petendo fecit patri ſuo, ut ſupra, & ſic oīa bona undecunq; quęſita tàm quoad proprietatē, & dominiū, q̄ quoad vſumfructū, & tàm ex cā profectitia, q̄ aduentitia, certè dicta pars bonorū, quæ ex tranſitu ad ſecundas nuptias facto per patrem ipſi D. Franciſcæ fuerat acquiſita ſaltē quoad proprietatem, unà cum aliis ſuis bonis cenſet ipſi D. Io. Franciſco acquiſita, atque in eū trāslata, nec quicquam poteſt dici Do. Franciſcæ reſeruatum, niſi dos ſibi à patre data, & aſſignata. Vlterius ſuper huiuſmodi conſultatione non inſiſto. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Renunciatio facta cum iuramento à filia præſertim minore 25. annis de bonis, & de hæreditate patris, an, & quomodo propter enormem læſionem excedentem dimidiam eius, quod deberi poterat, poſſit reuocari, & illa non obſtante, filia vel id, quod ſibi ex bonis paternis debebatur, vel ſaltem ſupplementum legitimæ petere poſſit. & nu. 16.*

2 *Dolus re ipſa, & metus, qui in conſtantem virum cadere poteſt, æquiparantur.*

3 *Promittens, vel renuncians cum iuramento per metum, qui in conſtantem uirum cadere poteſt, & per dolum re ipſa, tenetur iuramentum ſeruare, ſi poteſt abſque interitu ſalutis æternæ, nec cōtrauenire poteſt, niſi prius petita, & obtenta abſolutione.*

4 *Abſolutio à iuramēto propter metum, qui in conſtantem virum cadere, & propter dolum re ipſa conceditur, parte tamē citata.*

5 *Abſolutio prius non impetrata, ſi iurans promiſſioni, ſeu renunciationi ſuæ alteri factæ contraueniret, tanquam periurus excluditur, nec abſolutio poſtea petita, & obtēta, quicquā ei prodeſſet.*

6 *Iuramentum dolo, uel metu præſtitum non eſſe ſeruandum, ſed illo non obſtante poſſe iurantē contrauenire, quomodo intelligatur.*

7 *Iurans, & promittens abſque dolo, ſeu metu tenetur præcisè iuramentum adimplere, nec abſolutionem obtinere, nec contrauenire etiam ratione minoris ætatis, et petendo reſtitutionem in integrum poteſt.*

8 *Secus, ſi dolo ſaltem re ipſa, uel metu, qui in conſtantem virum caderet, iuraſset, & promiſiſſet.*

9 *Filia etiam minor cum iuramento renuncians hæreditati paternæ, ſeu maternæ, & promittens, ac iurans non contrauenire, & uocans ſe tacitam, & contentam dotibus ſibi datis, non poteſt contrauenire, ſi non fuit enormiter vltra dimidiam læſa.*

10 *In promiſſione dotis facta ab eo, qui de iure dotare tenebatur, quando id, quod mulieri aliundè debebatur, comprehendatur, & quando non.*

11 *Læſus quis in eo, quod ſibi nō debebatur, nec ſuū erat, dici non pōt.*

12 *Læſus dici, & contrauenire non poteſt, qui contrahendo, renunciando, compromittendo, & alia ſimilia faciendo, iure communi, ac etiam conſuetudine loci vtitur.*

13 *Renunciationi iuratæ factæ à filia de hæreditate paterna non poteſt filia contrauenire, extantibus filijs maſculis, qui ex diſpoſitione ſtatuti filiam fęminam ab inteſtato excluderent, & ad quorum fauorem renunciatio facta eſſet.*

14 *Renunciatio facta à filia, quæ eſt conformis diſpoſitioni ſtatutorum debet ſecundum ſtatuta intelligi, & interpretari.*

15 *Pactum, & conuentio contrahentium à conſuetudine, & ſtatuto loci informatur, ſicut à iure communi, ubi ſtatutū non uigeret.*

16 *Filia, quæ cum iuramento renunciauit hæreditati paternę, ſeu maternæ, quando poſſit contrauenire, & quando non.*

17 *Pactum de non petendo, & renunciatio differunt, & quomodo.*

18 *In renunciatione de bonis paternis facta à filia, vel ſorore non requiritur inſinuatio.*

19 *Pactum de non petendo continens in ſe donationem, quando etiam abſque inſinuatione valeat, & quando non.*

20 *Dos congrua arbitrio boni viri in caſu ſtatuti excludentis filias fœminas propter maſculos, & diſponentis, quod filiæ fœminæ debeant dotari arbitrio bonorum virorum propinquorum, quæ & quanta eſſe debeat, & an, & quando in dote congrua, & competenti legitimæ ratio ſit habenda, vt vltra dotem ad illam, vel eius ſupplementum agi poſſit, & nu. 26. vſque in finem cōſilij.*

21 *Legitima nulla debetur ei, qui ab inteſtato ſuccedere non poteſt.*

22 *Nec ei, qui præteritus, vel exhæredatus teſtamentum non poteſt querelare, uel rumpere.*

23 *Legitima filiabus à ſtatuto propter maſculos excluſis non debetur.*

24 *Filiæ vltra dotem datam aliquid loco legitimæ: uel eius ſupplementi petere non poſſunt, ubicunque ſtatutum illas propter maſculos excludens dicat, quòd fœminæ dotatæ à patre, uel à fratre ſtare debeant contentæ dotibus datis à patre, matre, uel fratre.*

25 *Partem non faciens nunquam admittitur ad partem, quamuis is, qui ad partem non admittitur, quandoque partem faciat.*

27 *Dos ex diſpoſitione ſtatuti quando iure vniuerſalis ſucceſſionis, & quando iure ſingulari deberi dicatur.*

EPITOME.

Renvnciatio de bonis paternis, & maternis facta fratri à ſorore propter dotem ſibi datam, uel promiſſam, cum iuramento de non contraueniendo, & pacto iurato de non petendo aliquid in bonis, & hæreditate patris, & ſtante ſtatuto loci filiarum fœminarum propter maſculos excluſiuo, valet, & ſeruāda eſt, nec filia illi, quicquam ex hęreditate patris petendo, contrauenire poteſt, maximè ſi ex ea læſa enormiter ultra dimidiam non fuit; etſi ita læſa fuiſſet, abſolutionem prius à iuramento cauſa cognita, & parte citata petere, & impetrare debet.

CONSILIVM LI.

SVbtiliter, ac copioſè allegatum, & de iure concluſum eſſe arbitror per Excellentiſſimos Iureconſultos, Reuerendum Dominum Antonium Burgos Hiſpanum, ac Dominum Ludouicum de Gozadinis

nis maiores meos ſemp̄ obſeruãdos:& p̄pterea ĩ eorũ
uenio ſñĩam, ꝙ cõpoſitio, & renũciatio facta per Do.
Antoniam cum Andrea eius fratre ualeat, & ſit ſer-
uanda, & ꝯ illam D. Antonia venire nequeat, ſed ſta-
re debeat contenta dote ſibi data, & aſſignata, nec ali
quid ex hæreditate paterna petere poſſit: & ultra ple-
nè deducta per præfatos dominos conſultores conſi-
1 dero, ꝙ tota difficultas in eo conſiſtit, † an propter e-
normẽ læſionem, quæ excedit dimidiam eius, quod
debebatur, ſeu deberi poterat, renunciatio facta à fi-
lia præſertim minore uigintiquinque annis de bonis,
& hæreditate patris cum iuramento, &c. poſſit reuo-
cari, & illa non obſtante filia poſſit petere id, quod de
iure cõi ſibi ex bonis paternis debebatur, uel ſaltẽ le-
gitimę ſupplemẽtum: in quo Alex. in l. ſtipulatio hoc
modo ꝯcepta. in 4. col. in 3. limit. poſt multos, quos
allegat, tenet, ꝙ poſſit reuocari, & talis renunciatio fi
liæ non noceat; ſubdit tñ, ſe non credere, q in practi-
ca hoc poſſet ſubſtineri per not. per gl. in l. 2. C. de re-
ſcin. uend. & in c. penul. extra de empt. & uend. q̃ glo.
cõiter approbantur: uolunt. n. quod contractus em-
ptionis non poſſit peti reſcindi propter enormẽ læ-
ſionem, quæ ſit ultra dimidiam iuſti pretij, qñ uendi-
tor non uenire ꝯ contractum iurauit, &c. in puncto
tñ iuris ipſe tenet, ꝙ non obſtante iuramento filia ue
nire contra renunciationem iuratam poterit: & hoc
uult, ac ſequitur ẽt D. Abb. expreſsè in c. cum contin-
gat. in 14. col. de iureiu. qui dicit hanc opinionem eſ-
ſe ueriorem, & ęquiorem propter enormiſſimam lę
ſionem, & ſic pręfati limitant tex. in c. quamuis. de pa
ctis in 6. & ita defendunt, & ſequuntur opinionẽ Pet.
de Anch. in repet. c. canonũ ſtatuta. in 11. q. prin. ver.
quid ſi dices. de conſt. & in c. ea quæ. de reg. iu. in 6. cu
ius hęc fuit originalis opinio. Et quamuis hæc videaĩ
opinio cõis, ut colligitur ex verbis Alex. & Abb. in lo
cis præall. qui referunt plures Docto. excellentes hoc
tenere, tamen quamplurimi contrariam ſententiam
tenent, & ut referunt, ac demonſtrant præfati D. Con
ſultores, hæc eſt ſequenda, quia cõis eſt, & uerior, ut
latius ex deductis per eos conſtat: & concludens rõ vi
detur eſſe illa, qñ ex quo tale iuramentum põt à filia
ſeruari abſque interitu ſalutis æternæ, & corporis, il-
lud ſeruandum eſt. arg. d. c. cum contingat. & d. c. quã
uis. iuncto §. fi. 22. q. 4. Et quamuis p̄p enormiſſimam
læſionem dolus re ipſa interuenire pręſumatur. l. ſi qs
cum aliter. ff. de uerb. obli. iuncta d. l. 2. C. de reſcind.
uend. tñ propter hoc iurans rõne enormiſſimæ lęſio
nis non poterit contrauenire, ut no. in d. l. 2. & in d. c.
pen. per gl. & à legiſtis, & canoniſtis approbatas, niſi
prius petita, & facta abſolutione à iuramento, cuius
petitionis, & facilis conceſſionis cã eſt enormis læſio
ad tradita per Alex. in d. l. ſtipulatio hoc modo conce
pta. in d. 3. lim. & per omnes in d. c. cum contingat. &
in d. c. quamuis. & latè per Abb. in c. 1. de iureiuran. &
expreſsè hoc ẽt uoluit Bal. ibiq; Pau. de Caſt. ĩ l. pactũ.
2 in 1. q. C. de collat. Quod ita confirmo † nam dolus ẽt
re ipſa metus, maximè qui cadere poteſt in conſtan-
tem uirum, etiam in terminis noſtris æquiparãtur. d.
c. quamuis. & d. c. cum contingat. & bonus eſt text.
ubi latè Doct. maximè Abb. examinant in c. pen. qđ
met. cau. & tenentes contrariam opinionem potiſſi-
3 mum in hoc fundamentum faciunt: ſed † qui promi-
ſit, uel renũciauit ẽt per metum, qui cadere poſſet in
conſtantem uirum, tenetur ſeruare iuramentum, ſi il
lud poſſit ſeruare ſine interitu ſalutis æternæ, uel cor
poris, ut eſt textus cum ibi not. in c. ſi uerò. de iureiu-
ran. nec poteſt contra illud uenire, niſi prius petita, &
obtenta abſolutione, ut ibi habetur, & expreſsè colli
gitur ex not. per Pau. de Caſt. poſt Bald. in d. l. pactum.
C. de colla. ergo idem dicendum erit, ſi quis cum iu-
ramẽto promiſit, uel renunciauit, & fuerit dece
dolo re ipſa, uidelicet enormiſſimè ultra dimi
4 eius, quod ſibi deberi poterat: † Metus tamen, q
teſt in uirum conſtantem cadere, eſt iuſta cã pet
& concedendi abſolutionem à tali iuramento,
textus clarus in d. c. ſi uerò. & habetur per Doct. i
cis præalleg. ergo idem dicendum eſt de dolo r
qui contingit ratione enormiſſimæ læſionis, ut
ſta cauſa petendi, & concedẽdi abſolutionem p
dicta, quod uerum eſt, dummodo petatur abſol
parte ad hoc citata, quoniam nunquam abſolut
concedenda ad effectum, ut quis poſſit uenire c
renunciationem, ſeu promiſſionem ſuã alteri f
niſi pars ad hoc fuerit legitimè citata, cum ea ſit c
cedenda cauſa cognita, aliàs nihil prodeſt, niſi n
riè conſtaret, iuramentum in ſe turpitudinem c
nere, uel parti abſenti nullam poſſe competere d
ſionem, ut bene declarat Abb. in c. 1. in 4. & ult. c
iureiu. & hæc eſt communis opinio, & uera, ut n
Alex. in addit. ad Bar. in l. hęres. §. qui tutelam. ff.
5 di. in tantum, † ꝙ ſi ante abſolutionem impetra
rans cõtraueniſſet, tanquam per iurus deberet e
di. arg. l. ſi quis maior. C. de tranſa. & ſi poſtea ue
lam petere, non poſſet, nec abſolutio, quæ poſte
cederetur, aliquid prodeſſet, ex quo ante abſolu
conceſſam ſemel contraueniſſęt, & periurus fu
ut uoluit Abb. in d. c. 1. in fi. 4. col. poſt Feder. de S
in conſi. 289. & ideò cum in terminis noſtris abſ
tio non fuerit conceſſa ante, cum dicta Do. Ant
peteret, & contra ſuam compoſitionem, & renu
tionem iuratam ueniret, nec ad hoc hęredes dic
giſtri Andreę fuerint citati, ipſa tanquam periu
6 debebit audiri, ſed excludi: & † hoc modo debet
ligi tex. in d. c. cum contingat. & in d. c. quamuis. c
ſimilibus, ubi probatur, ꝙ iuramentum dolo, ue
tu pręſtitum non eſt ſeruandum, ſed illo non ob
te poteſt iurans, qui dolo renunciauit, contraue
hoc eſt, quando ante, q̃ iurans contraueniſſet, ab
cleſia legitimè fuiſſet abſolutus à iuramẽto, pa
te ad hoc citata, ut ẽt expreſsè in terminis noſtri
luit Pet. de Anch. in d. repet. c. canonum ſtatuta. i
ſuis conſilijs, & refert, ac ſequitur Alex. in ſuo co
42. uol. 1. & in d. l. ſtipulatio hoc modo cõcepta. i
limit. & Abb. in d. c. cum contingat. in 14. col. arg
ſi uerò. & ibi Ant. de But. & in c. uerum. eo. tit. Di
7 tia enim eſt, † an quis iuret, & promittat abſq; d
ſeu metu, & tunc iurans pręcisè tenetur iuramen
adimplere, nec rõne ẽt minoris ętatis poteſt con
uenire nec reſtitutionem in integrum petere, & ſ
teretur abſolutio, non eſſet concedenda, & conc
non prodeſſet. d. c. cum contingat. & d. c. quamuis
facit textus in auth. ſac. pub. C. ſi aduer. uẽd. ibi in
labiliter, & ibi omnino ſeruet, ibiq; habetur p In
& alios, & hoc modo intelligantur ea, quę uoluit
ma. in l. ſciendum. ff. de uerb. obli. dum dixit, q
lier, ſeu minor excluditur à beneficio reſtitution
integrum ratione iuramenti, nam iuramentum
tum operatur, quantum ſi fuiſſet mulier certifica
& minor certificatus de beneficio ſibi competẽ
ibi, & per D. Ant. de But. in c. ſi diligenti. de foro c
pet. in 6. col. Archi. & Ioan. And. in c. 2. de pact. in
Pau. de Caſt. in l. fi. circa fi. ff. ad Vellei. p̄ tex. in c.
ſcr. de iureiu. ibiq; Feli. plenè hoc examinat, & m
8 ad propoſitum adducit in 5. col. in gl. pen. † An
dolo ſaltẽ re ipſa, uel metu, qui cadere poſſet in c
tẽ uirum, quis eſſet ad promittẽdum, & renuncia
cum iurõ inductus, & tunc teneretur iurm̃ ſeruare
poſſet ſine interitu ſalutis ęternę, & corporis ſeru
donec fuerit legitimè ꝯceſſa abſolutio ab eccleſia
ẽ textus clarus ĩ d. c. ſi uero. cũ ſiĩib9 ſupra allegatis
ibi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ibi Ant.de But.qui uoluit ēt in d.c. cum contingat in
4.caſu princip.ꝙ licet quando enormis læſio interue
nit,poſſit nedum minor, ſed ēt maior ꝯuenire nō pe
rita abſolutione,tñ ſi iuratum fuiſſet non ꝯtrauenire
tatione enormis læſionis,&c.nō pōt uenire cōtra, ni
ſi prius obtēta abſolutione,& Bar.in l.2. C. de reſcin.
uend.tenet,ꝙ nullo modo ēt abſolutione obtēta,ue-
luti Ant.ibi refert. ¶ Præterea ultra allegata ꝑ dictos
dominos conſultores oſtendo etiam,& iudicio meo
clariſſimè, Do. Antoniam nullo modo poſſe contra
compoſitionem , & renunciationem iuramento fir-
matam uenire:†Nam omnium eſt opinio,& ſnīa cōi
ter approbata,à qua neminem tam legiſtarum , q̃ ca-
noniſtarum diſſentire reperio , ꝙ quando filia ēt mi-
nor cum iuramento renunciauit hęreditati paternæ,
ſeu maternæ,& promiſit, ac iurauit non contraueni-
re,ſed dixit,& uocauit ſe tacitam,& ꝯtentā dotibus ſi
bi datis,& ex hoc non fuerit enormiter læſa ultra di-
midiam, & ſic dolus re ipſa non interuenerit,tunc ip
ſa non poteſt contrauenire,ſed tenetur pręcisè ſuum
iuramētum ſeruare , ex quo abſque interitu ſalutis æ-
ternæ poteſt obſeruari:Ita uolunt omnes , quos uide
rim,in d.l.ſtipulatio hoc modo concepta.in d.c.quā-
quis.in c.licet mulieres.de iureiurand. in 6.& in l. pa-
ctum quod dotali.C. de pact. & idem uoluit Petr. de
Anch.in d.c.canonum ſtatuta.& Abb.& alij cōiter in
d.c.contingat.& Alex.in ſuo conſi.42.in 1. uolu. ſolū
enim Doc.videntur diſcrepare,quando dolus re ipſa
interuenit, quia interuenerit læſio enormiſſima ul-
tra dimidiam,nam aliqui uolunt eam tunc poſſe cō-
trauenire,nō obſtante iuramento,aliqui uerò & ma-
gis communiter,nō poſſe,ſed teneri ſeruare iuramē-
tum,ut ex prędictis patet:ſed D.Antonia ex ſua renū-
ciatione,poſito,& non cōceſſo ipſam aliqualiter fuiſ
ſe læſam, non fuit enormiter læſa ultra dimidiā eius,
quod conſequi,& habere debuiſſet, ut ſtatim demon
ſtrabitur,ergo ſequitur,ꝙ ipſa non poſſit renūciatio-
ni,& iuramento ſuo contrauenire.¶ Quòd aūt enor-
miter non fuerit læſa,oſtendo, nam reſpectu hęredi-
tatis maternæ ſibi tantum debitæ nō dicitur enormi-
ter lęſa,cū ipſi ſolutæ,& datæ fuerint integraliter do-
tes maternæ,& omnia bona,quę ad eam ſpectare po
terant ratione ſucceſſionis maternę,ut cōſtat tàm ex
inſtrumento dotium dictæ D.Antonię,q̃ etiā ex con
tractu,& inſtrumento compoſitionis, & renunciatio
nis per eam factę,qm̄ ipſa renunciauit hęreditati ma
ternę, pro eo, quia ſibi fuerunt per dictum magiſtrū
Andream promiſſę librę quingentæ pro dotibus ſibi
debitis rōne hæreditatis maternæ,ut.n.apparet ex in-
ſtrumento illo, ipſa renunciauit hęreditatis tā mater
næ,q̃ paternæ,quia ex aduerſo magiſter Andreas eius
frater promiſit ſibi dare nomine dotis libras octingē
tas,computatis in illis , & omnino comprehenſis li-
10 bris quingentis dotium maternarum : & † quāuis de
iure in promiſſione dotium ſimpliciter facta à patre,
uel à fratre,qui de iure dotare tenebātur,in dubio nō
comprehendatur id , quod filiæ, uel ſorori ex bonis
maternis,uel aliunde debebatur,quia in dubio uiden
tur de ſuo dotare,tamen ſecus eſt,quando hoc expreſ
ſum,& dictum fuit.l.fi.& ibi Bar.Bal.Sali.& alii.C. de
dotis ꝑmiſ.ergo ſequitur , ꝙ reſpectu hæreditatis ma
ternæ non poteſt dici,ꝙ Do.Antonia fuerit ex tali re
nunciatione enormiter læſa: Item nec reſpectu hære
reditatis paternæ poteſt dici enormiter læſa , quo-
niam ex quo pater ipſius deceſſit ab inteſtato ſuper-
ſtite dicto magiſtro Andrea unico filio maſculo le-
gitimo , & naturali , nihil iuris in bonis , & hære-
ditate patris potuit acquiri ipſi Dominæ Antoniæ,
quia excluſis filiabus fœminis filius maſculus ſolum
debet in bonis , & hæreditate patris ſuccedere , &
filiæ fœminæ debent dotari attenta conſuetudine fa
miliæ , & conditione facultatū , & prout aliæ ſęminæ
prius fuiſſent dotatæ,ut in l.ſi filiæ. & ibi Bar. ff.de le-
ga.3 .& in l.quæro.ff.de iur. dot. iuncta auth. res quæ.
& ibi Bal.C.commu.de lega.Cum itaq; dicta do.An-
tonia ultra id,quod datum ſibi fuit à fratre pro bonis
maternis , fuerit etiam congruenter dotata de bonis
patris,& fratris uidelicet in eadē ſumma,& quantita-
te,in qua prius q̄dā alia ſoror ſua fuit dotata, & prout
in familia ſua alias fœminas dotari conſuetū fuit,uel
in paulo minori ſumma,ergo reſpectu hęreditatis pa
ternæ non dr̄ enormiter læſa, cū ipſi non hæreditas
11 paterna, ſed ſolū dos deberetur , & † quis non poteſt
dici lęſus in eo,quod ſibi non debebatur,& quod ſuū
12 non erat.arg.l.fi.C.de codicil.¶ Præterea † ex quo re-
nunciato eſt ſimilis diſpoſitioni ſtatuti,& ſic iuri ciui
tatis, ex ea non poteſt dici læſa , quia uſa fuit iure cōi
ſuæ ciuitatis,& qui utitur iure cōi,non poteſt dici læ-
ſus, nec poteſt contrauenire.l.fi. C.de in integ. reſtit.
mino.l.uerum.ff.eo.§.item ſciendum.cū ſi.Et ad pro
poſitum facit id,quod uolunt cōiter Doctores,& ma
ximè Sali.in d.l.fi.poſt glo.ibi quærentes, ſi ſtatuto ca
ueretur, ꝙ inter coniunctos compromiſſum fieri de-
beret, & minor litigans cum ſuo coniuncto feciſſet
compromiſſum , & tanquam ex hoc læſus peteret ſe
reſtitui,an ei danda ſit reſtitutio, nam de iure cōi cer
tum eſt,ꝙ deberet reſtitui.l.ſi minor.§.minores.ff.de
minoribus : ſed tamen contrarium uolunt ibi Doct.
qm̄ minor compromittendo uſus fuit iure cōi ſuæ ci
uitatis. & glo.ibi vult, minorem non debere reſtitui,
quando uſus fuit conſuetudine loci , quæ dicta opti-
mè ad caſum noſtrum faciunt . Et in terminis noſtris
hoc uidetur expreſſè uelle Alex. in conſ.29. in 3. vol.
13 verſ.cōprobatur &c.& per totū,qui uoluit,† ꝙ ꝯ renū
ciationē iuratam factam à filia de hæreditate pater-
na &c.non poſſit filia ꝯuenire,quando ſuperſunt filii
maſculi , qui ex diſpoſitione ſtatutorum filiam fœmi
nam ab inteſtato excluderent , & ad quorum fauorē
eſſet facta renunciatio,& faciunt not.per Salic.in d.l.
14 pactum quod.C.de pact. ¶ Rurſus † ex quo talis renū
ciatio facta à do. Antonia eſt conformis diſpoſitioni
ſtatutorū, ut ſupra, ea interpretari , & intelligi debet
ſecundum ſtatuta, uidelicet , ut excludatur dicta do.
Antonia ab hæreditate paterna , & dote data debeat
eſſe contenta. argum.notatorum per Bart. & alios in
l.hæredes mei.§.cū ita. ff. ad trebel. ubi diſpoſitio te-
ſtatoris, quę in dubio ſecundum ius cōe interpretaẗ,
debet interpretari ſecundum ius municipale ciuita-
15 tis contrarium iuri cōmuni,† pactum enim,& conuē
tio contrahentiū informatur à conſuetudine,& ſtatu
to loci, ſicut à iure cōi , ubi non uigeret ſtatutum , ut
uoluit Alex.in conſi.9. in 5.uol. in 1. col. & in conſil.
127.in 1.vol.per totum. Adde, quòd ſi nulla facta re-
nunciatione,nec aliquo interueniente iuramento,fi-
lia, hoc eſt do.Antonia non poterat ad hęreditatem,
& ſucceſſionem patris admitti, ſed debebat eſſe con-
tenta dote ſua ſibi data à fratre , ut in dicto ſtatuto ,
quanto magis erit excludenda , ſtante etiam renun-
ciatione ſua iurata ? quoniā duo uincula magis ſtrin-
gunt,quàm unum ſimplex. c.1.de treg. & pace. auth.
itaque.C.cōmu.de ſucceſſ.iunctis præmiſſis. ¶ Et ita
ex prædictis ultra ea,quæ iam ſunt dicta,poteſt reſpō-
deri ijs, quæ dicit Petr.de Anch.in loco præallegato ,
qui uidetur in terminis tenere partem, quę do.Anto
niæ fauet , quā opinionē ſequiẗ Alex. in d.l.ſtipulatio
hoc modo concepta. & Abb. in d. c. cū contingat. &
plures alii, de quibus ꝑ Alex.in d.l.ſtipulatio hoc mō
cōcepta. & ſupra dixi, quia poſito, ꝙ illorū opinio ſit
16 uera,& cōis, † tñ dico,illam eſſe ueram,& ita loquun
tur præfati Doctores , qn̄ filia renunciaſſet patruo,
& ad

& ad eius vtilitatem, qui ex forma ſtatutorum filiã fratris à ſucceſſione non excluderet, & ideò in hoc caſu filia, quæ renunciauit cum iuramento hæreditati paternæ ipſi patruo, poteſt cõtrauenire, quia dici poteſt enormiter læſa, ex quo pro modica, & parua dote renunciauit hæreditati paternæ locupleti ſibi debitæ, vel quaſi: item, ut ſupra tetigi, Petrus, & alij loquũtur in terminis iuris communis, quãdo filia poterat patri ſuccedere vnà cum filijs maſculis, nam tũc renũciando poteſt dici læſa, vt colligitur ex nota. per eos, & ita debẽt intelligi rationes, & iura, quæ per eos allegant̃, ergo ſecus erit, quãdo filia, quæ renunciauit hæreditati paternæ, ad illam admitti nõ poterat ſtantibus maſculis ex diſpoſitione ſtatutorum, quoniam tũc non poterit dici læſa, ut ex prædictis clarè conſtat. Et licet in aliquo modico do. Antonia poſſet dici læſa ſaltem reſpectu dotiũ ſuarum, quas debet habere maiores ex bonis paternis, tamen propter hoc nõ debet poſſe cõtrauenire, nec reſtitutionem petere, quia ratione modicæ læſionis, immò magnę, dummodo non excedat dimidiam, filia, quæ renunciauit, & iurauit, nõ poteſt contrauenire, nec reſtitutionem petere, ut per Alex. & alios in d. l. ſtipulatio hoc modo concepta. in 3. limit. per Abb. in d. c. cum contingat. & Petrus de Anchar. in locis præallegatis. & facit tex. & ibi gl. Abb. & communiter alij in c. 1. de reſtit. in integ. per illũ tex. vbi ratione modicæ læſionis minori non ſuccurritur, & habetur per legiſtas in l. ſi ex cauſa. in primo reſpõſo. ff. de minorib. & in l. ſcio illud. ff. de in integr. reſtit. & ita in terminis noſtris voluit expreſſè Anto. de But. in d. c. cum cõtingat. in 4. caſu principali. Reſpondeo & aliter not. per Petr. de Anch. & Alexan. in locis præallegatis, quia dico, ꝙ renũciatio, per quã enormiter quis fuit læſus, non obſtante iuramento, poteſt reuocari, niſi iuratum fuiſſet per filiam etiam minorem, ꝙ non contraueniet ratione damni, ſeu læſionis modicæ, enormis, ſeu enormiſſimæ: ita uoluit Alex. in d. l. ſtipulatio hoc modo concepta. in 3. limit. per no. per Anto. de But. in d. c. cum cõtingat. in quarto caſu principali, qui hoc uoluit expreſſè, ſi rectè eius verba intelligantur: dicit. n. ibi, nõ faciẽdo differentiã inter maiorem, & minorem, ꝙ propter tale iuramentum non poteſt etiam minor contrauenire, niſi prius petita, & obtenta abſolutione, maior uerò nullo modo poſſet: ſed cum lapſum ſit tempus do. Antoniæ, infra quod poterat contrauenire ratione minoris ętatis, iuxta l. 1. & fi. & per totum. C. de temp. reſti. in integr. & no. in c. 1. de reſtitutione in integrũ, ipſa nõ poteſt amplius contrauenire, niſi tanquam maior ratione enormiſſimę læſionis, ergo non poterit contrauenire etiam petita abſolutione propter iuramentum illud de nõ cõtraueniendo rõne enormis &c. quod operatur in eo, q̃ vult tanquã maior contrauenire, ut etiã non poſſit contrauenire ratione enormiſſimæ læſionis, petita, & obtenta abſolutione, ſi autem in inſtrumẽto renũciationis factæ à minore eſſet adiecta illa clauſula, ꝙ omne illud, & totum, in quo fuit læſum, donat, & intendit donare, ac etiam illa, ꝙ omnia & ſingula iurat eſſe vera &c. & contra illa non contrauenire ſimpliciter, tũc minor poſſet contrauenire. Hæc ſunt, quæ in effectu vult Ant. ibi, quæ optimè ad propoſitũ faciũt. Præterea fortè poſſet dici, q̃d Petrus de Anch. Alexã. Abb. & Anto. in dictis locis loquuntur in ſimplici renunciatione facta cum iuramento, ſecus fortè, quando filia, ſeu ſoror promiſit fratri per pactum de non petendo nõ petere aliquid de bonis, & hæreditate paterna iam ſibi delata, videlicet poſt obitum patris ſui, prout fuit in caſu noſtro promiſſum, nam tunc tale pactum factum à ſorore fratri poſt mortem patris propter aliquod à fratre promiſſum ex cauſa dotis uale-

bit, ſtãte maximè iuramẽto, nec poterit ratione
mis læſionis reuocari, ut colligitur ex not. per
& Alexan. maximè in l. ſi actione. C. de pactis. qu
lunt indiſtinctè tale pactum valere, etiam ſi fili
quid non eſſet pro dote promiſſum, ut patet e
bis ſuis ibi, cenſetur. n. uoluiſſe fratri donare, u
17 eos, & † rationem diuerſitatis inter renunciatio
& pactum de non petendo colligere potes ex no
Abb. poſt Anto. de Butr. in c. 2. de reſtitu. ſpo. per
in l. 1. C. de pact. nam per pactum de non petend
gis præiudicatur, q̃ per renunciationem, & qua
quãdo quis facit pactum de non petendo maxi
quantitatẽ, deberet ad validitatem pacti interue
inſinuatio, ex quo continet donationem. argu
l. ſancimus. C. de donat. tamen ex quo tale pactu
propter promiſſionẽ factam filiæ, ſeu ſorori de d
non requiritur inſinuatio, ut colligit̃ ex not. per
18 in l. illud. C. de ſacroſ. eccl. qui dicit, † ꝙ quando f
uel ſoror renunciant bonis paternis, nõ requiritu
ſinuatio, ex quo renunciat id, quod nõdum ipſi a
ſitum erat, & hoc ſequitur Alex. in conſil. 29. in 3
19 lum. in 3. col. Accedat ad hæc, ꝙ † pactum de non
tendo requirit inſinuationem, quando eſt de de
liquido, ſecus ſi de non liquido, vt volunt doct
maximè Bart. & Paul. de Caſtr. in l. contra iuris
ff. de pact. & Alex. in l. ſi quis obligatione. de re i
Ang. in l. neſennius. §. ſeruo. in fi. ad falcid. & Ale
l. ſi mulier. de cõd. ob turp. cau. ſed in terminis no
non erat liquidum, quid ex bonis maternis, & pa
nis ipſi do. Antoniæ deberet̃, ergo tale pactum a
inſinuatione ualuit. Præterea illud continet, &
donationem, quãdo filia renunciat hęreditati pa
næ poſt aditam hæreditatem, non autem ante, u
luit Alex. in d. l. ſi actione. ſed in caſu noſtro renu
uit ante aditam hereditatem, quia de aditione do
næ Antoniæ non conſtat, ergo &c. Et ſequendo
dictam determinationem, & concluſionem, ſupe
ut tollamus vnum, quod multum prima fronte
tur aduerſari, & contra heredes dicti magiſtri An
in fauorem dictæ dominę Antoniæ facere, nam
te ſtatuto, prout hic Bononię extat ſub rubrica de
ceſſione liberorum patre, uel matre, uel aliis aſce
tibus morientibus ab inteſtato, ꝙ extãtibus filiis
ſculis, filiæ fœminæ, quæ non fuerunt dotatę à pa
dæbeant dotari arbitrio duorum bonorum viro
20 propinquorum, † de iure non debet minor dos
filiabus conſtitui, quã ſit legitima ſua, & ſi minor
fuiſſet conſtituta, poteſt agi ad ſupplemẽtum, qu
illa dicitur eſſe dos congrua, quę ad minus ad le
mam aſcendit, nec bonus vir poſſet de minori d
arbitrari, cum eius arbitrium debeat eſſe conform
bitrio iudicis. iuxta l. continuus. §. 1. ff. de uerb. o
itaq; ſępè conſuluit Alex. ut in conſ. 69. in 1. uol. i
ſil. 7. in 2. volu. & in conſi. 89. in 4. uol. & hoc exp
uoluit Sali. in authen. res quę. C. cõmu. de lega. in
tabilibus, idemq; ibi ſequitur Raph. Fulgo. & Al
locis prealle. allegat etiam conſ. Ang. 311. incip.
Gregorius &c. qui loquitur in terminis ſtatuti d
nentis, ꝙ ſtantibus filiis maſculis filia fœmina n
cedat, niſi ad competentem dotem, quia tunc fi
mina debebit pro competenti dote habere ad m
legitimam à ſuis fratribus maſculis, & conſequ
ibi deciſio caſus noſtri haberi uidetur. ¶ Contra
tamen, non obſtantibus premiſſis, in caſu, de quo
tur, dicendum eſſe arbitror, ꝙ do. Antonia non p
aliquid vltra dotes ſibi datas petere nec agere, a
plemẽtum legitimę, & ita uidetur uoluiſſe Bar. in
lię. ff. de lega. 3. & in l. quęro. ff. de iure dot. dicen
in terminis dicti ſtatuti excludẽtis filias fœmin
filios maſculos dẽnt ipſis filiab⁹ dotes ꝯſtitui ar

bon

boni uiri, attentis dignitatibus, facultatibus patris, &
mariti, & ſecundum numerũ liberorum, & ſic qñq;
plus legitima, qñq; minus, & qñq; tantundẽ, attẽtis,
& conſideratis ꝑdictis: & ſi in dote conſtituenda con
ſiderari debent facultates mariti, & eius dignitas, er-
go datur intelligi, ꝙ in dote conſtituenda non habe-
tur conſideratio ad legitimã, quia facultates, & digni
tas mariti nihil ad propoſitũ legitimę ipſius filię, nec
etiam facultates patris ſimiliter, cũ ſemper legitima
dicatur pars quotæ, uidelicet tertia, uel dimidia eius,
quod ab inteſtato deberi poterat. l. parentibus. & in
auth. nouiſſima. C. de inoffi. teſta. l. Papinianus. §. qm̃.
cum ibi not. ff. eod. tit. cum ſi. & ꝯñr infertur, ꝙ dos ẽt
minor legitima dari, & conſtitui poſſit, & hanc partẽ
in terminis uidetur expreſsè tenere Pau. de Caſt. in l.
titio centum. §. titio genero. ff. de cond. & demon. di-
ſtinguendo, an ſtatutum dicat, ꝙ filia dotata non ſuc
cedat cum maſculo, & tunc procedant not. per Bart.
ibi, an uerò dicat, ꝙ extantibus filiis maſculis filia nõ
ſuccedat, ſed dotari debeat arbitrio &c. & tunc debet
intelligi, ſi nubet, aliàs dotatio non eſt neceſſaria, &
in hoc caſu filiæ non debetur legitima pro dote, quia
in caſu iſto cum filia cenſeatur extranea, ei propter
ſtatutum legitima non debetur. Hoc etiam ita confir
mo, †nam legitima eſt tertia, uel dimidia eius, quod
quis habiturus fuiſſet, ſi ab inteſtato ſucceſſiſſet, ut in
d. auth. nouiſſima. cum ibi not. & in corpore, unde ſu
mitur. & c. raynutius. per glo. de teſtam. Sed filia ſtan-
tibus filiis maſculis non poteſt ab inteſtato ſuccede-
re, ut in ſtatuto, ergo legitima nulla ſibi debetur, nec
peti ab ea poteſt, cum de nihilo non ſit dare partem.
22 l. actor. C. de proba. quod etiam corroboratur, nã †il-
le admittitur ad petitionẽ legitimæ, qui præteritus,
uel exhæredatus teſtamentũ poſſet querelare, uel rũ-
pere. l. omnimodo. l. ſi quis filium. C. de inoffi. teſta. &
in auth. ut cum, de appell. cogn. §. aliud quoque capi-
tulum. collatio. 8. ſed filia etiam hęrede extraneo inſti
tuto non poteſt querelare, nec rumpere teſtamentũ,
ut in ſtatuto ſub rubr. de ſucceſſione liberorũ, patre,
uel matre &c. condito teſtamento, ac etiam quia ſtã-
tibus filiis maſculis filiæ nõ debetur ſucceſſio, nec hæ
reditas, & ſic non poteſt dici iniuria illata, ergo non
poteſt querelare, nec rumpere, cũ ſolum ratione iniu
riæ illatæ ꝑꝑ exhæredationem, uel præteritionẽ filius
querelare, uel rũpere poſſit. d. l. omnimodo. l. 2. 3. & 4.
ff. eo. tit. de inoffi. teſt. & in d. §. aliud quoq; capitulũ.
23 cum §. ſeq. & hanc ſententiã, † ꝙ in terminis dicti ſta-
tuti excludẽtis filias propter maſculos legitima filia-
bus non debeatur, uoluit, & ſequutus eſt Alex. in cõſ.
93. in 3. vol. in ultimis uerbis. & Cyn. in quadam ſua
quæſt. quã ponit in l. ſancimus. C. de nupt. & Paul. de
Caſt. in conſi. 111. incip. ſuper primo quæſito. ¶ Ter-
tio hoc oſtẽdo, nam qñ filia excluditur à ſucceſſione
patris per extraneum, & non coniunctum ex diſpoſi-
tione ſtatuti poſiti ſub rubrica de ſucceſſione libero-
rum patre, uel matre &c. condito teſtamento, ea non
admittitur ultra legitimã, nec aliquid ultra petere po
teſt, & ſi dotata fuit, non poteſt niſi ſupplementum le
gitimæ, & nihil ultra petere, ut ibi, ergo qñ filia exclu
deretur à filio maſculo, & ſic à fratre ſuo, non debet
poſſe ultra dotẽ aliquid petere, nec ſupplementũ le-
gitimæ, alioquin nulla eſſet differentia, an excludere-
tur ab extraneo, an à filio patris ſui, & ſic ab eius fra-
tre, quod non eſt dicendum. arg. l. cum auus. ff. de cõ-
24 di. & demonſt. cum ſi. ¶ Quarto †ubicunque ſtatutũ
excludens filias fœminas propter exiſtentiam maſcu
lorum dicit, ꝙ fœminæ dotatæ à patre, uel à fratre ſta
re debeant contentæ dotibus datis à patre, matre, uel
fratre, tunc ultra dotem datã non poſſunt aliquid lo-
co legitimæ petere, nec ad ſupplementũ agere, ut uo
luit Alex. in addit. ad Bar. in d. l. ſi filiæ. & Bal. in l. fi. C.
de dot. promiſſ. in uerſ. ſed pone, quod iſta &c. Pau. de
Caſt. in cõſ. 108. aliàs 111. & Bal. in d. auth. nouiſſima.
& in auth. res quæ. C. commu. de leg. & hæc eſt cõmu
nis concluſio. Sed ſtatutum eſt hic Bononię. in princ.
ſtatuti, ſub rub. de ſucceſſ. liber. patre, uel matre &c.
decedentibus ab inteſtato, quo cautum eſt, ꝙ filiæ fę-
minæ debeant ſtare contentæ dotibus datis à patre,
uel matre, uel fratre, etiam ſi ille, qui dotauit, non ſit
ille, de cuius ſucceſſione tractatur, ergo ſequitur, ꝙ
dicta do. Antonia ultra dotes ſibi datas aliquid pete-
25 re non poteſt. ¶ Quinto † quamuis ille, qui nõ admit-
titur ad partem, qñq; faciat partem, tamen qui nõ fa-
cit partẽ, nunquam admittitur ad partem, ut colligi-
tur. arg. not. per Bar. in l. huiuſmodi. §. ſi titio. de leg. 1.
& ibi Alex. & Paul. de Caſt. qui poſt Bal. uidetur in ter
minis noſtris exemplificare, dicens, pone, extat ſtatu-
tum, ꝙ extantibus filiis maſculis filia fœmina nõ ſuc-
cedat, ſed debeat dotari, & teſtator inſtituit filiũ ſuũ,
ac ſubſtituit pium locũ, ſi decederet ſine liberis: mor
tuo filio ſine liberis, hæredes filij ratione legitimæ uo
lunt tertiam omnium bonorũ deducere, pius locus
dicit ſolum detrahendã eſſe dimidiam tertiæ, ex quo
extabant duo filii, maſculis uidelicet, & fœmina: de-
cidit ibi Paul. poſt Bal. quòd ſolum poſſunt dimidiã
tertiæ detrahere, qm̃ licet filia non admittatur ad par
tem legitimæ, quia ſibi ſolum debetur dos, tamen fa-
cit partem filio, & ſic fratri ſuo. Infertur ergo, ꝙ ſi cla
rũ, & certũ eſſet, ꝙ filia nõ faceret partẽ fratri quoad
legitimam, hæredes filii totam tertiam habuiſſent, &
ſic filia nihil conſequuta fuiſſe, & ad propoſitum ita
dicit, & infert Dyn. in l. planè. §. ſi duobus. ff. de leg. 1.
& refert, ac ſequitur Sali. in auth. nouiſſima. in 8. q. ſed
ex forma ſtatutorum Bononiæ filia non facit partem
fratribus quoad legitimam, ut in ſtatuto ſub rubr. de
ſucceſſ. libe. patre, uel matre &c. ab inteſtato &c. in §.
antepen. qui incipit, declarantes &c. ergo non admit
titur ad partem per prædicta. ¶ Præterea, ꝙ do. Anto-
nia non poſſit agere ad ſupplementum legitimæ, cla
rè etiam infertur ex dictis Paul. de Caſt. & Bal. ibi, qui
uolunt, ꝙ licet filia ad partem legitimæ non admitta
tur, quia ipſi dos ſolum debetur, & conſtitui debet, tñ
fratri ſuo quoad legitimam facit partem, ergo clarè
præſupponunt, & uolunt, ꝙ in terminis dicti ſtatuti
filia ad partem legitimæ non admittatur, & dos ſibi
minor legitima cõſtitui poſſit, nec ipſa ualeat ad ſup
plementum agere, alioquin filia diceretur ad partem
legitimæ admitti, & partem fratri facere, cuius con-
trarium ipſi expreſsè dicunt. Et nota, quia loquuntur
in caſu noſtro, qñ ſtatutum diceret, ꝙ filia non ſucce
deret ſtantibus maſculis, ſed deberet dotari, & conſe
quenter arbitrio boni uiri, iuxta tex. cum ibi not. per
Bar. in d. l. ſi filiæ. & in d. l. quæro. & in d. auth. res quæ.
Rurſus in terminis dictæ quæſtionis poſitæ per Pau.
ibi poſt Bal. etiam ſi teneamus opinionẽ Ang. in l. Pa-
pinianus. §. unde ſi quis. ff. de inoffi. teſta. & in l. planè.
§. ſi duobus. ff. de lega. 1. ꝙ filia patrem fratri in legi-
tima faciat, quatenus ſolum eſt dos ſibi data, & non
ultra, ut per Paul. de Caſtr. in d. l. huiuſmodi. §. ſi titio.
ff. de lega. 1. profectò apparet etiam manifeſtè, quod
filia non poteſt aliquid ultra dotem petere, nec age-
re ad ſupplementum legitimæ, ſi dos fuiſſet minus le
gitima, alioquin falſum eſſet, quòd filia diceretur par
tem in legitima ipſi fratri facere, quatenus eſt tãtum-
modo dos, quæ benè ſunt conſideranda, & ad prædi-
cta uideas ea, quæ ad propoſitum ponunt etiam Bal.
& Ange. in d. l. Papinianus. §. unde ſi quis. ¶ Et quãuis
ex prædictis ſatis aperta reſponſio adductis ſupra in
ꝯrium colligi poſſit, tamen ſpecialius reſpondendo,
26 in primis † non obſtant ea, quæ latè adducit Alex. in
conſi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

conſiliis ſupra allegatis, concludendo, ꝙ filia poſſit
ad ſupplementum legitimæ agere, qm̃ Alex. conſu-
luit eo caſu, quo filii maſculi non extarent, ſed alii cõ
iuncti, puta fratres defuncti, uel eorum filij, tunc.n.
non cenſentur filiæ feminæ excluſæ à iure petendi, &
agendi ad ſupplementum rationibus, & iuribus per
eum allegatis. Et licet ipſe alleget adducta per Salic,
Bal. & Ang. qui etiam uidentur uoluiſſe, ꝙ filiæ fœmi
næ poſſint ultra dotem etiam ad ſupplementum legi
timæ agere, extantibus filiis maſculis, tamen ſi eius
mens rectè conſideretur, ipſe non firmat, nec appro-
bat notata per eos, niſi per uiam cuiuſdam argumen-
ti: nam ſi extãtibus filiis maſculis filia fœmina poteſt
agere ad ſupplementum legitimæ, ut illi præſuppo-
nunt, à fortiori poterit hoc facere, nõ extantibus filiis
maſculis, & ad hoc propoſitum illorũ dicta allegat,
ſed propter hoc illa nõ approbat, quia ipſe conſuluit,
qñ non extarent filii maſculi, quo caſu ego quoq; cũ
Alex. in dictis ſuis conſiliis teneo, & cõcludo. Vel ſe-
cundo reſponderi poteſt, ꝙ poſito filiam in caſu quę-
ſtionis noſtræ etiã extantibus filiis maſculis poſſe ul-
tra dotem agere ad ſupplementum legitimæ, ut per
Ang. in ſuo conſi. 311. tamen hoc eſſet uerum, quãdo
eſſemus in puris terminis ſtatuti, ſecus uerò, ſi ultra
ſtatutum filia expreſsè cum iuramento propter certã
dotem renunciaſſet hæreditati paternæ, & maternæ,
& per pactum de non petendo promiſiſſet aliquid nõ
petere nec exigere de bonis paternis, nam tunc non
poſſet ultra dotẽ aliquid petere, nec agere ad ſupple-
mentum legitimæ, per ea, quæ ſupra adducta fuerũt,
tam per dominos alios conſultores, quàm per me, &
eſt optimum conſilium Federici, quod incipit, quæri
tur an do. Margherita &c. hæc enim duo uincula, ui-
delicet ſtatutum, & renunciatio, ſeu pactum de non
petendo cum iuramento omnino ipſam uolentem
agere ultra dotem ad ſupplementum excludent, per
ea, quę ad propoſitum adducit Alex. poſt Ang. & Bal.
in d. l. planè. §. ſi duobus. ff. de leg. 1. in ultimis uerbis.
Et faciunt not. per Bar. in l. 1. §. pen. in uerſi. quarto q̃-
ritur. ff. de bon. poſ. contra tabu. Pręterea ſi benè inſpi
ciantur uerba Sali. in d. auth. res quæ, ipſe expreſsè nõ
loquitur, quando filiæ fœminæ excluderentur à ſtatu
to propter filios maſculos, ſed propter maſculos ſim
pliciter. Quare propter prædicta intelligo uerba ſua,
quando filia excluderetur propter alias perſonas, pu-
ta propter tranſuerſales maſculos, prout conſuluit
Alex. in locis præall. qui not. per Sali. in d. authen. res,
quę. allegat. Poteſt etiam dictis per Ang. in d. ſuo con
27 ſil. incip. do. Gregorius &c. aliter reſponderi, † loqui-
tur enim, quando ſtatuto cautum eſſet, ꝙ ſtantibus
filiis maſculis filia fœmina non ſuccedat, niſi ad com
petentem dotem, & ita refert, & ponit Alex. in conſi.
83. in 4. vol. & ſic loquitur, quando filiæ ex ſtatuto de-
bebatur dos iure uniuerſalis ſucceſſionis, quo iure
debetur legitima, ut per Pau. de Caſt. in d. l. huiuſmo-
di. §. ſi titio. & Doct. in d. authen. nouiſſima. & in d. §.
aliud quoque capitulum. Et ideò ultra dotem tunc
poteſt agere ad ſupplementum legitimæ, ſi dos erat
minor legitima, quia dos ſibi pro legitima titulo uni-
uerſali debebatur, ſecus ſi dos deberetur iure ſingula
ri, ut quãdo ſtatutum excluderet filias fœminas à ſuc
ceſſione ſimpliciter propter filios maſculos, & ultra
mãdaret illas debere dotari, qm̃ tunc dos dicitur de-
beri iure ſingulari, ut per Pau. de Caſtr. in d. §. ſi titio,
& hoc in caſu ultra dotem nõ poteſt agere ad ſupple-
mentum legitimæ, quia cum dos debeatur iure ſingu
lari, & legitima iure uniuerſali, una, & eadem res nõ
poteſt diuerſo iure cenſeri. l. eum qui ædes. cum ſi. ff.
de uſuc. c. quia. extra de priuil. c. cognouimus. 12. q. 2.
¶ Animaduertendum eſt etiam ad unum in contin-
gentia facti, dum dicta do. Antonia agit ad ſup
tum librarum quatuor millium, aſſerendo, &
ponẽdo, patrimonium ſui patris fuiſſe tempo
tis librarum uigintiquinque millium, quod
penitus eſt falſum, quia poſito, ſed non conce
fuerit tantæ ſummæ, ac etiam ꝙ ipſi do. Anto
tum ſit uenire contra proprium iuramentum
nunciationem factam, & conſequenter ꝙ ipſi
re ſit permiſſum agere ad ſupplementũ legitim
tamen falſum eſt ipſam poſſe petere ultra dot
quãtitatem librarum quatuor millium, quoni
iure extantibus quatuor filiis, uel paucioribus
ma dicitur eſſe triens totius hæreditatis, hoc eſt
pars bonorũ deducto ære alieno, ut in d. auth.
ma, & in corpore vñ ſumitur. l. Papinianus. §.
eo. ti. ergo legitima uigintiquinq; millium libr
cetur eſſe octo millium trecentorum triginta
uel circa, quæ eſt diuidẽda inter omnes filios,
iure ad legitimam admittũtur, ut habetur in d.
nouiſſima: & ideò cum pater do. Antoniæ dec
relictis quatuor filiis, uidelicet Andrea, Iacob
Helena, & do. Antonia, ſequitur, quòd unicuiq
plus pro tota legitima ſua deberi poſſunt bis m
octuaginta tres libræ, uel circa, & non quatuo
le, prout dicta domina Antonia petit. Et ſic e
dictis omnibus conſtat, ipſam ex omni capite
tis excludendam eſſe. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Donatio cum iuramento facta non poteſt propter ſuper*
tiam filiorum à patre ipſo donante, qui iurauit, reuocar
à filijs poſſit.
2 *Contractus à prælato cum iuramento contra vtilitatem ec*
lebratus poteſt, non obſtante iuramento, nomine eccle
firmari, ſed non nomine ipſius prælati.
3 *Actus vbicunque in fauorem iurantis reuocaretur, ita fi*
iuramento, ut iurans non poſſit contrauenire, ſecu
odium iurantis reuocaretur.
4 *L. ſi vnquam. C. de reuocan. dona. locum non habet in reu*
ne, ſed ſolum in donatione.
5 *Donatio facta à parente cum cogitatione filiorum futuro*
modo propter ſuperuenientiam filiorum reuocetur.
6 *Renunciatio facta à filia patri, vel fratri de bonis pater*
matern s non dicitur propriè donatio, nec inſinuatione
rit, maximè, ſi facta ſit propter dotem datam, & ali
cum iuramento. num. 11.
7 *Actiones quoque perſonales continentur in renunciatione*
de omnibus iuribus, & actionibus, quæ, & quas quis in
tate alicuius haberet.
8 *Hæreditas largè loquendo etiam poſt aditam hæreditatem d*
propriè autem, & ſtrictè ante aditionem.
9 *Filia, cui dos congrua data non fuit, qua actione ad ſupple*
dotis congruæ agat.
10 *Conditiones, & actio in factum dicuntur eſſe actiones per*

EPITOME.

RENVNCIATIO facta à filia de bonis pat
aut maternis cum iuramento ob dotem, & ali
data, uel promiſſa tanquam continens donati
ob ſuperuenientiam filiorum non poteſt ab ip
lia, quæ cum iuramento renunciauit, reuoca
abſque inſinuatione ualet.
Renunciatio facta à filia de omnibus iuri
actionibus, quæ, & quas habebat in hęreditate p
& matris, cum pacto iurato de non petẽdo per
aliquid aliud ultra dotem datam ab illo, cui re
ciauit, aut in eius bonis, & cum iuramento de no
traueniendo, continet etiam actiones perſonal
illas, quæ ad ſupplementum tam in bonis, qua
pecunia petendum darentur.